

B. SOUHRNNÉ ŘEŠENÍ STAVBY

1. Přehledná situace

2. Koordinační situace

3. Geodetický koordinační výkres

Pro malý rozsah stavby nebyl zpracován. Rekonstrukce chodníku kopíruje stávající směrové i výškové vedení současného chodníku. V místech kde jsou chodníkové plochy přerušeny sjezdem s opačným příčným sklonem, bude nutné provést klopení (vrtule) na vzdálenosti 4,0 m resp. 5,0 m (nově navržené výšky povrchu chodníku pod obrubou ve zlomových bodech a po 10,0 m viz Situace stavby).

4. Bilance zemních prací

Pro malý rozsah zemních prací nebyla zpracována

5. Celkové vodohospodářské řešení

Na stavbě se nevyskytuje

6. Bezbariérové užívání

a) Zásady řešení pro osoby s omezenou schopností pohybu

Mezi osoby s omezenou schopností pohybu řadíme nejenom osoby zdravotně postižené osoby na vozíku pro invalidy, osoby používající hole a berle, ale i osoby pokročilého věku, děti, těhotné ženy, osoby s dětskými kočárky, případně osoby mentálně postižené, v dopravních terminálech jsou to rovněž osoby se zavazadly, v nákupních centrech osoby s nákupními košíky. Pro tuto skupinu tvoří bariéry hlavně výškové rozdíly (schody, obrubníky). Další bariérou může být nedostatečná šířka komunikace (nevhodně řešený detail - např. umístění sloupu veřejného osvětlení, který může znemožnit průjezd vozíku nebo kočárku), příliš strmý sklon rampy (hrozí pád osoby nebo převržení vozíku), nevhodný povrch komunikace apod. Bezbariérové řešení přístupnosti pro osoby s omezenou schopností pohybu, ve svém zjednodušení, spočívá v návrhu dostatečně široké trasy za použití ramp s dodržení maximálního sklonu 8,33%, resp. 12,5% (viz vyhláška. č. 398/2009 Sb., příloha 1) a výšky obrubníku v místech přechodů nebo míst pro přecházení v hodnotě max. 2 cm.

b) Zásady řešení pro osoby se zrakovým postižením

Mezi osoby s omezenou schopností orientace patří osoby se zbytky zraku a osoby nevidomé, osoby neslyšící a hluchoslepé, dále také osoby pokročilého věku, děti a případně osoby s mentálním postižením. Problematika osob hluchých se řeší podrobněji například v oblasti hromadné dopravy. Při navrhování pozemních komunikací je nejdůležitější respektovat potřeby osob se zbytky zraku a potřeby nevidomých. V projektové dokumentaci bývají nejčastější chyby právě v úpravách pro zrakově postižené.

Nevidomí a slabozrací nemohou k bezpečnému pohybu po exteriéru používat zrak, ten nahrazují jiné smysly - hmat a sluch. Nevidomí se pohybují v exteriéru pomocí (hmatové) techniky dlouhé bílé hole. Je to technika s přesnými pravidly, proto i

hmatové úpravy musí být přesné. Chybná řešení nevidomým a slabozrakým nejen ztěžují samostatný pohyb, ale mohou ohrozit i jejich bezpečnost. Z hlediska přístupnosti pro potřeby této cílové skupiny je nutné zajistit dostatek hmatných orientačních bodů a znaků. Zrakově postižení se pohybují podél tzv. vodící linie. Přirozenou vodící linií mohou být např. stěny budov, zídky, podezdívky plotů, obrubníky u trávníků (výška 0,06m). Vodící linií nikdy nesmí být obrubník u vozovky! Při přerušení přirozené vodící linie v délce více než 6 m musí být zřízena tzv. umělá vodící linie. Její materiálové řešení nesmí být zaměnitelné s jinými hmatovými prvky.

Na vodící linie navazují tzv. signální pásy, které upozorňují na možné změny směru. Zrakově postiženému určují nový, přesný směr chůze např. při přecházení komunikace nebo při přístupu k místu nástupu do vozidel hromadné dopravy. Signální pás má šířku 0,8 - 1 m, délku minimálně 1,5 m, je speciální formou umělé vodící linie a je vytvořen z přesně definované a barevně kontrastní dlažby s výstupky dle NV č. 163/2002 Sb.

Nebezpečné nebo nepřístupné prostory (styk chodníku a jízdního pásu s obrubníkem nižším než 0,08 m - přechody, místa pro přecházení, výjezdy vedené přes chodník, např. u rodinných domků nebo ze dvoru u domovních bloků musí být označeny tzv. varovným pásem. Varovný pás má šířku 0,4 m, je speciální formou umělé vodící linie a je vytvořen z přesně definované a barevně kontrastní dlažby s výstupky dle NV č. 163/2002 Sb.

Vedení a šířka signálních a varovných pásů se řídí ustanoveními vyhlášky č. 398/2009 Sb. Materiál použitý pro hmatové úpravy (signální a varovné pásy) nesmí být na komunikacích použitý k jiným účelům. Hmatové prvky musí být vždy hmatově a vizuálně kontrastní vůči svému okolí. Požadavky na materiál pro hmatové prvky řeší nařízení vlády č. 163/2002 Sb. a technické návody TZÚS 12.03.04 až 06.

c) Zásady řešení pro osoby se sluchovým postižením

Platí stejné zásady jako pro předchozí skupinu

d) Použití stavebních výrobků pro bezbariérová řešení

Signální a varovný pás je vytvořen z přesně definované a barevně kontrastní dlažby s výstupky dle NV č. 163/2002 Sb.

V Novém Boru dne 1. 11. 2014

Vypracoval: Ing. Petr Frančík

Autorizovaný inženýr: Ing. Vladimír Frančík